

Melfar24 (Et udfordrene 24 timers cykelløb, 2005 udgaven)

Af: Martin Jacobsen
Foto: Gert Lykke Jensen

Første weekend I juni 2006, med start Kl. 10.00 fra Middelfart går årets 24 timer personlige udfordring - hvor langt kan du presse dig selv/eller hvor meget har du lyst til at køre på din cykel.?

Jeg selv har prøvet turen 2 gange, om end ruten har skiftet fra første år 2004 til 2005 og også ændres i 2006.

I 2004 blev det til 313 km. Til dette havde jeg trænet ca. 2500km. De sidste 2 måneder op til løbet var trænings turene fordelt på 5 ture på 150-180 km. Ind imellem dem kørte jeg almindelige trænings ture med klubben. Ikke noget ekstremt eller vildt hurtigt, men almindelig trænings tempo. Min form var ikke alt for god op til løbet og jeg havde derfor ikke de store forventninger til hvor langt jeg kunne køre. Så da jeg havde kørt hele fyen runden(257 km) og en omgang på mellem ruten (34 km) og nat ruten på (22 km), mente jeg at det var nok. Det var ikke fordi jeg havde fået små skader eller defekt, men jeg var bare træt, træt af at sidde på cyklen og træt, træt, træt, og så måske en lille smule øm i bagen. (Her skal det lige nævnes at både enden og bukserne var smurt godt ind i creme inden jeg startede på turen).

Undervejs var forplejningen i top. Der var depoter for hver ca. 60 km der også fungerede som tjekpoint, hvor man skulle "stemples" på sit påmonterede startnummer. Det havde denne funktion, at man både kunne bevise, at man havde fulgt ruten, men også arrangørerne kunne se hvorpå ruten man befandt sig samt hvor mange gange man havde rundet mål stregen, for til sidst at kunne udregne hvor langt hver enkelt havde cyklet.

For at vende tilbage til depoterne så var der næsten alt man kunne have lyst til og rigeligt af det. Desuden var hjælperne i rigtig godt humør, hvilket godt kan bruges når der er langt hjem.....

Kl. 21.00 var der så lygtetændingstid og også tid til at skifte fra mellemruten til nat ruten der foregik på en cykelsti, 11 km ud, vende, og samme 11 km hjem - KEDELIGT, dette var også en af grundene til jeg kun kørte én gang på denne rute.

Da løbet startede lørdag morgen kl. 08.00 kørte jeg til Middelfart om fredagen. Der var overnatning i Firmaklubbernes hus i Middelfart, hvor man selv medbragte sovepose og underlag. Denne "sovesal" blev også brugt som hvilerum under løbet og til at komme sig over strabadserne om søndagen hvor der var åbent indtil kl. 15.00.

Det stod dog som et krav/kraftig opfordring fra arrangørernes side at, de der selv skulle køre hjem efter turen, benyttede sig af hvilesalen efter løbet således man ikke bare satte sig ind i bilen efter at have cyklet i op til 24 timer. Flere benyttede sig også af det, men der var også en del der havde allieret sig med DSB, og da banegården i middelfart kun ligger ca. 10 min. gang fra startområdet. Så det er også let at komme til og fra.

I 2005 havde jeg sat forventningerne lidt højere, ville i hvert fald slå de 313 km. Jeg havde besluttet at den gamle Stevens Alu- racer efter 9 sæsoner skulle aflastes og fik derfor min kone overbevist om, at en ny cykel var nødvendig. Den gamle blev så forfremmet til vintercykel. Jeg trænede hele vinteren og var ude i næsten al slags vejr. Da foråret så kom, blev det nye vidunder pakket ud af vinterhiet. Glæden over den ny cykel blev dog hurtigt ødelagt. Da jeg nåede starten af maj (4 uger til start) gik krankboksen løs. Det skulle vise sig at den ikke var monteret korrekt fra forretningen og måtte sendes retur for at kunne blive repareret. Det kan nok lige være at den cykelsmed stod lavt på hitlisten. Men det hjalp jo ikke noget.

Hvad værre var: Jeg købte cyklen på Fyn og for at garantien skulle dække reparationen, skulle jeg sende hele cyklen over til ham igen. Det er nok det værste jeg endnu har gjort, for ikke nok med at det så skulle det tage over tre uger for at få repareret cyklen, så måtte jeg i mellemtiden "nøjes" med den gamle cykel. Selvtilliden fik et knæk, men jeg nåede da også kun akkurat at få cyklen hjem, onsdag - dog samlet, inden jeg skulle køre fredag. Iøvrigt var den godt klistret ind i olie, så det var endnu en streg i regningen. Nu kunne der vel ikke gå mere galt..... vel.

Melfar24 (Et udfordrene 24 timers cykelløb, 2005 udgaven)

Af: Martin Jacobsen
Foto: Gert Lykke Jensen

Jo jo, ét uheld kommer sjældent alene. Fredag aften begyndte det at regne (ikke bare lidt, men styrt regne) og det fortsatte godt op ad dagen om lørdagen - rigtig øv, men hvad, nu var vi her jo så kunne vi jo lige så godt køre turen. Jeg var ikke nået mere end 4 km. på første rute før end jeg sprang en eger i mit baghjul. Der eksploderede ballonen – jeg tror ikke der findes de eder og forbandelser der ikke røg ud af min mund, alt syntes jo bare at være imod mig.....men efter at have trukket vejret et par gange og løsnet bagbremsen, kunne jeg godt liste videre frem til første depot, hvor jeg så satsede på at kunne få lidt hjælp. Det skulle dog vise sig ikke at være så let, (de havde ingen eger der passede til mit hjul, men ringede efter den lokale cykelsmed fra Middelfart og spurgte om han kunne hjælpe). Det mente han nok, men han kunne ikke komme ud med dem så jeg måtte vente til jeg kom tilbage til middelfart for herefter at reparere hjulet. Tja hvad gør man så.

Jo jeg skulle jo videre. Jeg er heldigvis ikke nogen tung rytter så jeg besluttede mig for at fortsætte, men så bare være lidt mere forsigtig på stigninger og hvad der ellers måtte være på ruten.

Vel ankommet til målområdet omkring kl. 18.00 lørdag aften opstod det næste problem.

Cykelsmeden havde godt nok været forbi med nogle eger, men de passede bare heller ikke, så nu var det sådan set ikke sjovt mere, men jeg har mine stædige øjeblikke og jeg var f..... ikke kørt så langt for at stoppe nu, så hvis cyklen kunne holde til at køre 257 km. I møgvej og med sprunget eger, så kunne den nok også køre indtil Jeg ikke gad mere. Og sådan blev det.

På trods af alle de problemer var der heldigvis så mange glade mennesker med I og omkring løbet så lysten til og fortsætte, kom hurtigt igen. Efter at have strakt ud, og skiftet til rent og ikke mindst tørt tøj samt fået en rigtig god gang varmt aftensmad, havde de åbnet nat ruten på 16 km(8 km ud og 8 hjem). I år var den lagt inde i et industri område, med læ for vinden, og godt oplyste veje hvilket gjorde at man stort set altid kunne se nogle andre ryttere, der enten kørte imod en eller kørte lidt foran.(det giver moral når kl. er 03.00 om morgenen når batterierne er ved og være flade).

Da klokken var 04.50 søndag morgen og jeg sammen med min følgesvend gennem hele aftenen og natten nåede mål, efter at have tilbage lagt 403 km. sagde jeg til hjælperne: "at nu måtte de godt klippe snoren på mit start nummer for nu gad jeg altså ikke mere for denne gang."

Følelsen i hele kroppen efter en sådan udfordring kan næsten kun beskrives som pragtfuld, velvære, glæden, trætheden og tilfredsheden med at have gjort noget, som de fleste mennesker med bare en smule sund fornuft ville mene at være åndsvagt for ikke at sige totalt hen i vejret.

Den følelse er der bare ingen der kan tage fra Mig.

Så hvis ikke du ved hvad du skal lave den første weekend af juni 2006 så tag til Middelfart og prøv det selv.

Du kan evt. gå ind på deres egen hjemmeside for at læse mere: <http://www.baghjulet.dk/>